

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520203769
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7520203769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne: U. L., O.. X.X.XXXX, V. X. F. XXX, zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 200,00 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 13Csp/398/2020-86 zo dňa 18. decembra 2020

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 200 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 24.06.2020 domáhala uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť jej sumu 200,00 eur a to titulom priznania jej primeraného finančného zadost'učinenia za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa úspešne dovolala v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 8Csp/157/2017.

3. Žalobkyňa podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn. 8Csp/157/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná v uplatňovanom nároku. Poukázala na rozsudok č. k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, kde súd žalobe o zaplatenie 829,05 eur s prísl., v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 829,05 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.04.2017 do zaplatenia. Súd v rámci predmetného konania pri posudzovaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.01.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný úver žalobkyni vo výške 1.500 eur rozsudkom č. k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, konštatoval jej nasledovné nedostatky, a to že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok. Bez pochybností sa tieto dve podstatné náležitosti nedajú určiť ani jej výkladom. Splatnosť splátok podľa čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. bola

dohodnutá tak, že „v nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom vrátane kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie dlhšia, ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po splatnosti predchádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým, ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci.“ Takéto určenie termínu splatnosti splátok úveru je podľa súdu pre bežného spotrebiteľa, ktorému je určené, nezrozumiteľné a neurčité, pričom nie je bez pochybností možné z neho ustáliť vzhľadom na jeho neurčitosť ani termín konečnej splatnosti úveru. Uvedené nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni žalovaným je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Predmetné nedostatky zmluvy o úvere nemožno obhájiť ani tým, že termín splatnosti splátok (4. deň v mesiaci) a konečná splatnosť úveru (04.08.2017) boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Toto osobitné oznámenie je dokumentom, ktorý veriteľ má zasielať dlžníkovi v zmysle čl. 2 bodu 2.2. Zmluvných dojednaní, nie je oboma stranami podpísané a zjavne ide iba o dokument jednostranne informujúci dlžníka. Čo sa týka určenia termínu splatnosti jednotlivých splátok úveru a konečnej splatnosti úveru, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi stranami absentoval zrozumiteľný a určitý písomný návrh a písomná akceptácia návrhu ohľadne týchto podstatných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podanou žalobou si žalobkyňa v postavení spotrebiteľa uplatňovala satisfakciu za uvedené porušenie spotrebiteľských práv, ktoré musela brániť podaním pôvodnej žaloby, v konaní o ktorej sa úspešne dovolala ich ochrany, čím bola splnená hypotéza tretej vety § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), a preto sa žalobkyňa domáha priznania jej finančného zadosťučinenia v sume 200 eur, nakoľko primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy v obdobných veciach a zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia s odkazom na ust. § 297 CSP a § 219 ods. 3 CSP, splnenia zákonných predpokladov v zmysle § 219 ods. 3 CSP, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a konštatoval, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca (spotrebiteľ) bol úspešný pri bránení si svojich spotrebiteľských práv voči žalovanému (dodávateľ) v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Košice-okolie pod sp. zn. 8Csp/157/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom. Rozsudok prvostupňového súdu č.k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2019. Právoplatným ukončením konania vo veci Okresného súdu Košice-okolie pod sp. zn. 8Csp/157/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.06.2020. Vzhľadom na vyššie uvedené, za primerané okolností v danom prípade súd považoval finančné zadosťučinenie vo výške maximálne 200 eur a to s poukazom aj na výšku poskytnutého úveru (1.500 eur) a ďalšie uvedené skutočnosti v predmetnom konaní, hlavne na následnú bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Uviedol, že táto suma zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako žalobcovi poskytnutú satisfakciu ako spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu, ktorý inicioval konanie voči dodávateľovi, ktorý sa dopustil porušenia jeho spotrebiteľských práv. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného ako dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Určenú výšku peňažného zadosťučinenia súd považoval za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť a to tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel, stanovených právnymi predpismi SR. Pokiaľ o výšku finančného zadosťučinenia, tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu - ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej - numericke vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd poukazoval aj na fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu a to s odkazom na právne posúdenie veci a naplnenie zákonných predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, keďže nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Poukazoval na to, že zo žiadnych skutočností nevyplýva záver nároku na priznanie finančného zadosťučinenia v sume 200 eur, čím napádal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ako aj danosť uplatneného nároku so zreteľom na priznanú výšku, odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, Navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného po citácii rozsudkov, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017 poukazoval na to, že uplatnený nárok je dôvodný a preto ho navrhoval potvrdiť.

7. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca už nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP, na základe podaného odvolania žalovaného vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolaní, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.02.2022 o 11,40 hod., v pojednávacej miestnosti č. dverí 230/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 01.02.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

10. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

13. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalovaného dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a násl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

17. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere neobsahovala základnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

20. Žalovaný zároveň podaným odvolaním namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznaného primeraného finančného zadosťučinenia majúc za to, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nedospel k záveru, na základe ktorého by mohol v danom prípade aplikovať § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. S uvedeným názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

21. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi finančné zadosťučinenie v priznanej výške, ktorú aj odvolací súd považuje za primeranú.

22. V danom prípade súd prvej inštancie správnu aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi majúc za preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ v predmetnom konaní úspešne uplatnil porušenie povinnosti stanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadom jeho výšky (viď bod 22. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, a túto úvahu odvolací súd považuje za správnu.

23. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodíť, že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

25. Výsledky vykonaného dokazovania svedčia o tom, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa. V predmetnom konaní bol žalobcovi ako spotrebiteľovi priznaný vo vzťahu k žalovanému ako dodávateľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý vznikol v súvislosti s plnením, prijatým od žalobcu zo strany žalovaného na základe úverovej zmluvy. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., preto daný úverový vzťah vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom období (t.j. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke).

26. Možno tak jednoznačne konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zákona č. 129/2010 Z.z.

27. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Odvolací súd je toho názoru, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tým priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

28. Odvolací súd má za to, že priznanú finančnú náhradu nemožno považovať za „výhodu“ žalobcu, ale za nárok vyplývajúci zo zákonných ustanovení. Niet pochyb o tom, že medzi stranami sporu došlo na základe zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere k založeniu takých práv a povinností, ktoré boli dojednané v rozpore so zákonom. Ako už bolo skôr uvedené, žalobca ako slabšia zmluvná strana nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu jej spotrebiteľských práv, preto takéto konanie bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a následnej strate finančných prostriedkov, čo pri zohľadnení ďalších rozhodujúcich kritérií, na ktoré poukázal súd prvej inštancie, možno považovať za dôvod pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške uvedenej súdom prvej inštancie, ktorú aj podľa odvolacieho súdu možno považovať za primeranú vo výške 200 eur a to aj vzhľadom na výšku bezdôvodného obohatenia vo výške 829,05 eur.

29. S ohľadom na všetky vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok v časti I. výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti žalovanému, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).